

Abstrakt

Předložená disertační práce je věnována etickým aspektům života osob s těžkým zrakovým postižením. Poslední dobou v tyflořehabilitační oblasti, stejně jako například v lékařství, bývá upřednostňován partnerský model spolupráce mezi poskytovatelem a příjemcem služeb. V rámci etického uvažování bylo třeba zohlednit stav mravů ve společnosti, např. historický vývoj zájmu o osoby s těžkým zrakovým postižením, tradiční přístupy k nim, přetrvávající předsudky, oblast morální, což se v praxi promítá do postojů a hierarchie hodnot determinujících chování, stejně tak jako oblast právní, tedy prameny a stav zákonů relevantních pro život osob se zrakovým handicapem.

Teoretická část čtenáře seznamuje se základní terminologií používanou v oboru speciální pedagogiky, sociální práce a dalších souvisejících oborech. Zaměřuje se také na teoretická východiska etiky aplikované v oboru tyflořehabilitace, legislativní zakotvení pomoci sociálního státu a zohledňuje spirituální rozměr lidské osobnosti a jeho význam pro akceptaci zrakové vady.

Praktická část obsahuje kvantitativní a kvalitativní výzkum zaměřený na vnímání a hodnocení zrakového handicapu osobami intaktními a osobami s těžkým zrakovým postižením. Usiluje o definici vlivu spirituality jedince na akceptaci těžkého zrakového postižení. Tvoří tak praktické vyústění teoretické části práce a obsahuje detekci hlavních etických dilemat v oblasti tyflořehabilitace.

Klíčová slova:

Zrakové postižení, tyflořehabilitace, etika v tyflořehabilitaci, akceptace vady